

Ragyogj Bokor!

1. Ének:

2. Kezdjük Tábor-záró hálaadásunkat az **Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében**.

Köszöntsük egymást a legjobb jókívánsággal: **Az Úr legyen veletek!**

Foglaljatok helyet!

Tegnap este a Műsoros est végén Lelo barátunk a kaposvári beszámolójából kifejezett egy fontos eseményt, amelynek ő is aktív résztvevője volt. Mégpedig azt, hogy már volt egyszer **Kaposváron Bokor Tábor**, 11 évvel ezelőtt. A jelenlévők közül sokan emlékezhetnek rá.

A kaposvári vonaton Gyurka misézett. A kaposvári állomásról közel 200-an gyalog meneteltünk a 12 km-re lévő **taszári katonai táborhoz**, mely az Amerikai Egyesült Államok katonai bázisa volt. Célunk az volt, hogy egy levelet adjunk át a parancsnoknak, az amerikai elnöknek címezve. A levélben leírtuk, hogy a tornyok elleni merénylet gyilkosság, de a bosszút esküdő elnök is gyilkos lesz a Taszáron át Afganisztánba küldött bombázóival. Mert **„A gyilkosok gyilkosai is gyilkosok!”**

A terrorista gyilkosoknak is nyílt levelet írtunk, hogy a terrorizmus nem megoldás. A terrorizmusból nem béke lesz, hanem háború.

A taszári parkban egy kis **bokrot ültettünk** (a Bokorportán látható a fénykép). A parkot elfelejtettük most felkeresni...

3. Ezen a kaposvári Tábor-zárón **megvizsgálhatjuk lelkiismeretünket** arról is, hogy

- mi volt a mi (pártoktól független) békemenetünk? Naivitás? Nyüzsgés? Jelszerép?

Inkább imádkoznunk kellett volna otthon a békéért?!

- és ma, amikor hazánkban újraéledni látszik a militarizálódás, mit kell tennünk, és mit teszünk?

A bűneinket **bánjuk meg!** A jót pedig **köszönjük meg!**

4. Ének: Kyrie... Gloria...

5. Imádkozzunk! Istenünk, aki azért hívtál a létbe minket, hogy a földön ragyogjunk, mint az égen a csillagok, add, hogy betöltsük hivatásunkat és küldetésünket: Általad, aki élsz és szeretsz örökkön örökké.

6. Olvasmány Immanuel Kant: „A vallás a tiszta ész határai között” című munkájából.

Mivel a vallás nem támaszkodhat az elméleti ész logikájára, hanem csak a gyakorlati ész erkölcsi érzékére, a vallást az erkölcsiség szempontjából kell megítélnünk.

Az egyház és a dogmák annyit érnek, amennyire elősegítik az emberi faj erkölcsi fejlődését.

Az igazi egyház azoknak az embereknek a közössége, akik ha szétszórta élnek is, a közös erkölcsi törvény előtti hódolat egyesíti őket.

Ilyen közösség alapításáért élt és halt meg Jézus: az volt az igazi egyház, amelyet ő hirdetett a farizeusok papi hatalmával szemben.

A halála után kialakult újabb papi uralom majdnem legyőzte Jézus gondolatát. Jézus közelebb hozta a földhöz az Isten Országát: de nem értették meg, s Isten országa helyett a papok birodalmát alakították ki közöttünk.

Ismét hiedelmek és szertartások foglalták el az életben tanúsított jóság helyét. Ahelyett, hogy a vallás egyesítette volna az embereket, ezernyi felekezetre, szektára osztotta fel őket. Mindenféle „kegyes ostobaságokat” vernek beléjük, mint afféle „udvaronc” szolgálatát, amelyek útján hízelkedéssel nyerhetik meg az egek Urának kegyeit.

A romlottság mélypontja pedig az, amikor egy egyház eszközzé válik a kormányok kezében, mikor a papság a teológiai ködösítés és a politikai elnyomás eszközüvé válik a hit, a remény és a szeretet útmutatása helyett.

Ezek az Olvasmány szavai.

7. Ének:

8. Evangélium János apostol könyvéből (Jn.6, 24 – 35)

Mikor a nép a kenyérszaporítás után látta, hogy Jézus és tanítványai már nincsenek ott, beszálltak a bárkába és Kafarnaumba eveztek, hogy megkeressék Jézust.

Mikor megtalálták a tó másik partján, megkérdezték: Mester, mikor jöttél ide? Jézus így válaszolt: Bizony, bizony mondom nektek, ti nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem mert a kenyerekből ettetek és jóllaktatok. Ne az elvesző kenyér után fáradozzatok, hanem azért, mely az örök életre megmarad, melyet az embernek Fia ad majd nektek, mert erre az Atya ütött pecsétet.

Azok megkérdezték tőle: Mit tegyünk, hogy az Istennek tetsző dolgot cselekedjünk? Istennek tetsző cselekedet az, felelte nekik Jézus, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.

De ők tovább kérdezték: Hadd lássuk, milyen csodát művelsz, hogy higgyünk neked? Mit teszel? Atyáink mannat ettek a pusztában, amint az Írás mondja: Az égből kenyeret adott nekik enni. Jézus így felelt: Bizony, bizony mondom nektek, nem Mózes adta nektek a kenyeret az mennyből, hanem Atyám adja nektek az igazi mennyből való kenyeret. Mert Isten kenyere az, aki a mennyből száll alá és életet ad a világnak. Uram, kiáltották, add nekünk mindig ezt a kenyeret.

Jézus erre így szólt: Én vagyok az élet kenyere, aki hozzám jön, nem éhez többé, aki bennem hisz, nem szomjazik soha.

Ezek az Evangélium szavai.

9. Beszéd

Nem kell félni, nem a katonaságról fogok beszélni, arról Garay András beszélt kitűnően. Az elhangzott Olvasmányok nyomán a **lelki alapokról** szólnék, bár erről is volt előadás. Kezdem az evangéliummal.

Két pusztai történetet idéz fel a mai evangélium, amihez szeretnék hozzátenni egy harmadikat. Mindháromban azt keresem, hogy mitől élhet és ragyoghat a kietlen pusztában is egy nép? A kaposvári tábor mottója szerint: „Ragyogj, mert Isten üzenete vagy! Szébb lesz tőled a világ és boldogabb!”

1. A történetek

1) Mózes története

A zsidók kiszabadultak az egyiptomi fogságból és elindultak az új haza, a Kánaán felé. De a pusztában megtapasztalják az út összes nehézségét. Éheznek és szomjaznak és fellázadnak Mózes ellen. Visszavágnak a húsfazekak mellé. Csodát várnak, és a történet szerint Jahwe kenyeret és húst küld nekik: mannat és fürjeket...

2) Jézus története

A rómaiaktól elnyomott nép is új világot remél. Jézus a pusztában kenyeret és halat ad a tömegnek. Mire őt királlyá akarják tenni, de ő elszökik előlük. Utána mennek. Kafarnaumban érik utol. Az égből pottyant mannára vágnak, csodát követelnek. Mire Jézus a maga húsáról és vérééről beszél nekik és azt állítja, hogy ő az égből küldött kenyér, az Isten kenyere, mely életet ad a világnak.

3) A Bokor története

A Bokor is egy nép, mely az elnyomástól felszabadulva már húsz éve bolyong a „pusztában”, a kapitalizmus „jóléti társadalmat” ígérő pusztaságában, szintén egy isteni világot remélve, miközben sokaknak lassan már se kenyerük, se állásuk nincsen. Pedig ők is megismerték a maguk Prófétáját az üldözöttség éveiben, aki Jézusra hivatkozva azt állította, hogy ha keresik az „egy szükségest”, az Isten Országát, akkor a „többi mindet” is megkapják: ételt, italt, ruhát. Vártuk a csodát, de az Isten Országa nincs sehol, és lassan már se kenyér, se állás nem lesz...

2. Miről szólnak vagy szólhatnak a történetek?

1) Csodavárás

A három történet (az első és második, de a harmadik is), szerintem egyről szól: ez pedig a **csodavárás**. Aminek a lényege, csak kérni kell az Istent, és az Isten segít, akár csodát is tesz! Ezt régen a nagymamák így fogalmazták meg a kis unokáknak: **„Imádkozz, légy jó kislányom, kisfiam, és majd a jó Isten megsegít”**. (Ennek következtében a felserdült lányok és fiúk egy rosszul sikerült vizsga után gyorsan elvetették a nagymama meséjét a jó Istenről, mert hát kérték a jó Istent, hogy segítsen a vizsgán, de nem segített. Ergo Isten vagy nincs, vagy gonosz!) És ennek következtében lettek ateisták. Néha persze bejön az imádság, és teljesül a kérés, és a türelmesebb és jámborabb fajta lányok-fiúk, anyák-apák hitükben megerősödve bizton állítják, hogy a jó Isten megsegítette őket).

Elnézést kérek a nagymamáktól, mert úgy tűnhet talán, hogy mindenért ők a felelősek. Pedig erről szó sincs! Nem ők a hibásak, hiszen erre a hitre épül fel minden vallás: **„Az Isten arra való, hogy a bajban segítsen!”** A csalódásért maguk a *vallások felelősek!*

Nem csoda hát, hogy erre a vallási tételre épített és épít a pusztában vándorló éhező, szomjazó bajba jutott nép is: legyen az Mózes népe, vagy a Jézust kergető nép, és talán mi is, a Bokor.

De hát *mi rossz van ebben?!* Nem lehet elítélni minket, szerencsétlen embereket, amikor a bajban Istenhez kiáltunk: Jaj, Istenem, segíts! Ki segíthet rajtunk, ha nem Te! Te a Mindenható, a Jó! Vagy még sincs így?!

2) Cselekvés

Ha most azt merném mondani, hogy ezzel a vallásos **„megsegít az Isten”** istenképpel végképp fel kell hagynunk, félek, hogy megköveznének. Ezért inkább *Erich Fromm*-ot idézem, aki azt állítja a *„Szeretet művészete”* című könyvében, hogy még „az igazi nagy vallásos kultúrák embere is csak egy nyolc éves gyerek szintjén áll, akinek szüksége van az apja segítségére, de már kezdi alkalmazni a maga életében az apai elveket és tanításokat. A mai ember pedig inkább olyan, mint a három éves gyerek, aki sír az apja után, ha szüksége van rá, egyébként pedig remekül elvan a játékaival”.

Kérdezem, nincs igaza *Fromm*-nak, hogy egy **felőtt istenhívő** „nem rendelheti alá magát gyermeteg módon egy emberszabású istenképnek anélkül, hogy ne süllyedne le ezzel egy primitív bálványimádó törzshöz”?! Mely, mint tudjuk szómágiával, varázsigékkel akarja befolyásolni az Istent, dicshimnusz zengő dalokkal és táncokkal akarja megnyerni az Ég jóindulatát, és különféle szertartásokkal, (hókus-pókuszokkal) vagyis pótcselekvésekkel akarja pótolni a cselekvést. Hiszen a felőtt istenhívőnek magának kellene cselekednie!

Jó, jó, de hát az Isten nem segít, nem gondviselő Atya?!

3. Az Atya egy új Isten és Jézus népe egy új nép!

1) Jézus Atyja

Jézus Atyja nem Jahwe, de nem is Allah, nem is a nagy Manitu, vagy más vallások istene. **Jézus Atyja egy új Isten!**

Aki igazán megismerte Jézust, az tudhatja, hogy ő mélységesen elítélte a **csodavarást**: a csodavárókat „gonosz és hitetlen nemzedéknek” mondja (Mt. 12,39).

Mikor pedig arra buzdít, hogy bizalommal „*kérjünk bármit az Atyától*”, nem azt ígéri, hogy mint a földi apa kenyeret, halat, tojást ad gyermekeinek, hanem azt, hogy a mi összes kérésünkre a Lelkét adja nekünk (Lk. 11, 13).

Még a teológus János evangéliumából is az olvasható ki, hogy Jézus Atyja nem mannát ad a népnek, hanem őt magát, mint az „*élet kenyerét*” (Jn. 6, 25).

Amikor pedig ez a Jézus az utolsó vacsorán a kezébe veszi a kenyeret és a kelyhet, akkor is magáról beszél: akinek testét megkínózzák, és a vérént kiontják. (Mk. 14, 22-24), hogy *rá emlékezzenek!*

Tehát az Atya nem égből pottyant mannát ad, és Jézus nem valami automatikusan ható lelki aszpirint. Az **Atya a Lelkét adja, Jézus a Példáját adja.** Ezzel segít, semmi mással!

Jézus Atyja a Szeretet Istene, aki szabadnak teremtette az embert, és fiának, teremtőtársának akarta, és nem gyermekes csodavárásra, hanem *cselekvésre* teremtette.

Jézus az Atya akaratával egybenőtt fiú. Ő az, aki példát ad a felnőtt istenhitből és az Isten gondolatait megvalósító *életből*.

Mindkettő arról szól, hogy nem lehet az *emberi erőfeszítést* sem isteni csodákkal, sem különféle vallási praktikákkal pótolni.

2) A Bokor identitása

A Bokor egy nép a pusztában, a XXI. század zűrzavaros és gazos világában, ahol őserdei erkölcs és mágikus hitek hódítanak.

Ebben a világban elvileg mit képvisel ez a Bokor? Ez a maroknyi nép igenis ismeri Istenét! Azt az Atyát, aki magafajta fiakat akar. Olyan fiakat, akik nem sült galambot és isteni csodákat várnak, mert felnőttiségükhöz méltatlan az, hogy a maguk dolgát az apjuktól várják.

A Bokor egy nép, mely nem menekül olcsó vallásosságba, mert számára Jézus nem az a vallási *megváltó*, aki helyettünk váltja meg a világot úgy, hogy nekünk csak hinnünk kell benne. Hanem az a példa, akit követve egyre megváltottabb, szebb lehet a világ.

A Bokor az a nép, melyet nem az *engedelmesség* és jog köt össze egy hatalmas világszervezetbe, hanem azoknak a Jézust követőknek közössége, akiket a közös erkölcsi törvény, a szeretet törvénye egyesít.

A Bokor önazonossága tehát abban áll, hogy a *Szeretet Istenében* hisz, a *Jézus* által bemutatott életet akarja élni, és az *Isten Országát* itt a földön akarja létrehozni.

Nem azt várja, hogy az Isten tegyen csodát, etesse meg az *éhezőket*, gyógyítsa meg a *betegeket*, szerelje le a *fegyverkezőket*. Mindezt maga akarja tenni az Istennel egyesülve, ahogy Jézus tette.

Csak ismételni tudom, hogy a Bokor nem a csodavárók, a potyakenyér várók, nem az égből pottyant mannavárók, nem is az ég kegyeit hízelkedéssel kiesdeni akaró udvaroncok közössége. **A Bokor a benne élő Isten által cselekvő közösség!**

Tudja azt, hogy az *imádság* nem arra való, hogy manipuláljuk Istent, vagy kiesdekeljük az Ő kegyeit, hanem arra, hogy megbeszéljük Atyánkkal, hogy nekünk mit kell tennünk.

Tudja azt, hogy a *mise* nem arra való, hogy azzal megismételjük (véröntés nélkül ugyan), de Jézus véres gólgotai áldozatát, és ez által szentesítsük naponta a gyilkolós megváltás teóriát, hanem szövetségkötés és szövetségújítás Jézus Istenével és egymással a cselekvésre.

A *szentségek* nem arra való, hogy az Isten azokkal helyettünk végezze el bennünk a változást, hanem hogy mi döntsünk az Úton járás különféle állomásain, és az „országbeli” döntéseinket megpecsételjük a közösség előtt.

Az *egyház*, a „főszentség” sem arra való, hogy világhódító papi birodalmat építsen ki Jézus nevében (általában a mindenkori hatalommal szövetkezve), és evilági kiváltságokat, anyagi előnyöket biztosítson magának, hanem hogy a testvériség birodalmát építse a földön.

Így tudjuk elméletben, de ez is a gyakorlatunk? Kell nekünk ez az Isten? Kell nekünk ez a Jézus? Vagy belemenekülünk vágyainkba és álmainkba? Belebódulunk a hamis vallások kábulatába, és mormoljuk magunknak: „*Ringasd el magad!!*”

Netán kifosztva érezzük így magunkat, és azt gondoljuk az Isten is *cserbenhagyott*? Jézus is így érezte, de tudott dönteni nem csak a szegénység, a kiváltság nélküliség és az erőszak megtagadása mellett, tudott dönteni élete feláldozása mellett is, mert ismerte az Atya akaratát. Ha nem ez nekünk a példa, akkor miről beszélünk?!

Félünk? Jézus számtalanszor mondta: „*Ne féljete!*” Sőt azt is mondta: „Aki nekem hisz, ugyanazokat a tetteket fogja végbevinni, amiket én magam cselekszem, sőt *nagyobbakat* is fog tenni azoknál...” (Jn. 14, 12). Csak ugyanazzal a *Lélekkel, a bennünk élő Istennel egyesülve és lelkiismeretünkre hallgatva* kell döntenünk. Egy „igent” kimondani ugyanannyi energiába kerül, mint egy „nemet”. Megtapasztalhattuk, csak egy apró szabad döntés kell, és az Úton vagyunk!

--- **Én ebben a népben, ebben a Bokorban hiszek!** Csak ennek a Bokornak a jövőjéért drukkolok. Csak ebben a Bokorban hívó új nemzedékben bízom. Csak ezt szeretném!

A kaposvári Tábor jelszava alapján:

„*Ragyogj, mert Isten üzenete vagy! Szébb lesz tőled a világ, s boldogabb!*”

Ragyogj Bokor!!!

10. Hívek könyörgése

11. Ének:

12. Imádkozzunk Testvéreim, hogy minden áldozatunk kedves legyen a mindent adó Atyaisten előtt...

Az Úr legyen veletek!

Emeljük fel szívünket!

Adjunk hálat, Urunknak, Istenünknek!

Hálát adunk neked Istenünk, Örök Szeretet, aki szeretettől indítva életre hívtál minket.

Hálát adunk neked, mert a magad Lelkét lehelted belénk és a Te képmásoddá tettél minket.

Hálát adunk neked, mert felkínáltad nekünk szövetségedet a Te Jézusod által: ígérve, hogyha szeretünk, akkor eljön közénk Országod, a Szeretet Országa.

Hálát adunk neked, mert tőle kaptunk példát, hogy barátságunkat kínálva fel embertársainknak szeretetközösségekbe gyűjtsünk minden jó szándékú embert.

Hálát adunk azért is, mert tőle kaptunk reményt, hogy ugyanazokat a tetteket tudjuk megcselekedni, melyeket ő tett, sőt nagyobbakat is azoknál.

Ezért most hálatelt szívvel mondunk köszönetet, és a Te életedet vállaló s a Te Utadat járó, élő és elhunyt Testvéreinkkel együtt egy szívvel zengjük:

13. Ének: Szent vagy...

14. Atyánk, tudjuk, hogy az Isten Országa erőszakot szenved, és érte még az erőszakot is el kell szenvednünk.

Most Jézus utolsó vacsorájára emlékezünk, melyen ő felkészítette barátait az üldözésre és az Országért való áldozatvállalásra. Egyben szövetséget kötött velük, hogy halála után ők lépjenek majd helyébe.

Ezért mielőtt elfogták volna, búcsút vett barátaitól, és a vele való egység jeléül és pecsétjéül kezébe vette a kenyeret, hálat adott értük Neked Atyánk és azt mondta:

Vegyétek és egyetek ebből mindnyájan, mert ez az én testem, melyet értetek adok.

A vacsora végén kezébe vette a borral telt kelyhet is, ismét hálat adott és azt mondta:

Vegyétek és igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem kelyhe, a szövetségkötésé, melyet értetek és sokakért kiontok a bűnök bocsánatára.

És azt kérte:

Ezt cselekedjétek, hogy erre mindig emlékezzetek!

Amikor tehát ezt a kenyeret esszük, és ebből a kehelyből iszunk, mi is szövetséget kötünk és újítunk azzal a Jézussal, akinek barátai és szövetségesei akarunk lenni az Isten Országának szolgálatában.

Arra szövetkezünk, hogy megosztjuk kenyerünket másokkal, hogy áldozatot vállalunk másokért és inkább meghalunk, de másokra fegyvert nem fogunk.

Megköszönjük most azokat a testvéreinket, akik már eltávoztak közülünk, és Jézus példáját követve példát adtak nekünk.

Megköszönjük azt a testvéri közösséget is, amelyben élhetünk, és egy népként, egymást segítve minden akadály ellenére előre haladhatunk.

Megköszönünk a világon minden közösséget, melyek által szebbé és boldogabbá lehet a világ és lakhatóbbá a Föld.

Ha pedig bármikor hűtlenné lennénk Hozzád, legyenek mindig olyanok, akik visszatérítenek minket a Te Utadra, hogy a bennünk élő Lelked által újra kövessük a nekünk mutatott Példát, mígnem egykor

***Őáltala, Ővele, és Őbenne
együtt leszünk Veled és a Szentlélekkel,
és tiszteletet és hálát adunk Neked,
amely megillet Téged öröktől fogva mindörökké!***

15. Testvéreim, most egymás kezét megfogva, mondjuk el a Jézustól tanult országbeli szándékainkat:

Mi Atyánk...

Az Úr békéje legyen mindig velünk!

Bocsássunk meg szívből egymásnak!

16. Ének: Isten báránya...

17. Testvéreim, itt van a szövetségre emlékeztető lakoma pecsétje, amellyel megújíthatjuk újra a Jézussal kötött szövetséget...

Uram, nem vagyok méltó...

18. Énekek:

19. Hálaima

20. Hirdetések

21. Imádkozzunk! Istenünk, Te Jézus Istene, a világ számára új Isten, add, hogy a földi Isten Ország szolgálatában mi, a Bokor, új nép lehessünk, és vándorutunkon ne veszítsük el soha a reményt az új és szebb világban, aki élsz és szeretsz örökkön örökké.

22. Áldás: ***Áldjon és erősítsen meg minket a Szeretet Istene, a jóságos Atya, a szolgáló Fiu és a szeretet Lélek. A Bokor Nagy Tábor véget ér, de küldetésünknek nincs vége!***

23. Ének: